

Исаиевъ, човѣче просто, малограмотно, бивши берберски слуга, съ смутена физиономия и плахъ погледъ, който сегисъ-тогисъ очудено бѣгаше по голѣмата тълпа присѣтствующи, бѣше се принудилъ отъ сиромашия, да приеме на себе си високата честъ и опасно величие да се подпише—той до толкова можеше — *Отговоренъ редакторъ на „Български Стражъ“*.

И отъ петъ мѣсеца насамъ, сирѣчь, отъ какъ сѣществуваше вѣстника, срѣщу тоя сиромахъ прокурорътъ бѣше възбудилъ купъ углавни сѣдби за оклеветяване чрѣзъ печата, и присѣдитъ на окръжний сѣдъ, които още висяхъ на по-виспитъ инстанции, бѣхъ толкова много и тежки, щото ако се подтвърдяхъ окончателно и влѣзняхъ въ законна сила — числото на годинитъ на затвора му въ Черната-Джамия щѣше май да достигне годинитъ на знаменитий Латюда.*)

И отъ сегашната сѣдба Исаиевъ нищо не знаеше: ни какво е писано въ вѣстника, ни какво ще го питатъ въ сѣдилището. Вѣстника го пишахъ други, и въ сѣдилището щѣхъ да отговарятъ други вмѣсто него. Отъ него се бѣхъ искали само двѣ леки нѣща: да подпише призовката — той до толкова можеше—и да бѣде готовъ да влѣзе въ Черната-Джамия, срѣщу мѣсечна плата!

И той бѣше готовъ. Смущаваше го само тоя свѣтъ...

Обвинителний актъ, както обикновенно бива, дълъгъ, уморителенъ, прѣплетенъ съ цитати отъ набѣдената статия, съпоставени съ членове отъ закона за печата, и обязательно безграмотно съста-

*) Французски дворянинъ, който за нѣкакъвъ памфлетъ напечатанъ противъ Госпожа Помпадуръ, бѣше затворенъ въ Бастилията и прѣлежалъ тамъ 36 години.